

Η Σύμη τιμά την επέτειο ενσωμάτωσης με την Μητέρα Ελλάδα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Πανηγυρική δοξολογία στον Ιερό Ναό του Τιμίου Προδρόμου Σύμης, χοροστατούντος του Μητροπολίτη κ. Χρυσόστομου, ετελέσθη την 7η Μαρτίου στην Σύμη, επί της επετείου ενσωματώσεως των Δωδεκανήσων στην Μητέρα Ελλάδα το 1948.

Η ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως Σύμης

Ἡ 7η Μαρτίου 1948 ἀποτελεῖ μιά σημαντική ἱστορική ἐπέτειο γιὰ τὰ Δωδεκάνησα, διότι κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ πραγματοποιήθηκε καὶ τυπικὰ ἡ «ένσωμάτωσή» τους στὴν Μητέρα Ἑλλάδα. Σέ κάθε νησί πραγματοποιοῦνται ἐορταστικές ἐκδηλώσεις γιὰ νὰ τιμηθοῦν οἱ Πρωτεργάτες τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἔτσι καὶ στὴν Σύμη, τὴν ἔδρα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, τό πρωί τῆς Πέμπτης 7ης Μαρτίου, ἐτελέσθη πανηγυρική Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικό Ἱ. Ναό τοῦ Τιμίου Προδρόμου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου, πλαισιουμένου ἐκ τοῦ ἱ. Κλήρου τῆς Σύμης.

Παρόντες ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχο Σύμης κ. Ἐλευθέριο Παπακαλοδούκα, τόν Πρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ Μέλη αὐτοῦ. Ἐκπρόσωπος τοῦ 549 ΤΕ παρέστη ὁ Διοικητὴς του Ἀντισυνταγματάρχης (ΠΖ) κ. Γεράσιμος Λύτρας, Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὑπαξιωματικοί. Ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας παρέστη ὁ Ἀστυνόμος κ. Εὐάγγελος Καπλανίδης καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ὁ Λιμενάρχης Σύμης, Πλωτάρχης κ. Ἡλίας Ἀλεξίου. Παρέστησαν ἐπίσης, Ἐκπαιδευτικοὶ τῶν Σχολείων τῆς Νήσου, οἱ Μαθητές

μας καί ομάδα προσκόπων. Μετά τήν Απόλυση τῆς Δοξολογίας τόν Πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Δντης τοῦ ΕΠΑΛ Σύμης κ. Ἀναστάσιος Μεγαλούδης.

Ἀμέσως μετά ἀκολούθησε ἡ ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπέρ τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν τοῦ Ἑθνους ἐνώπιον τοῦ Μνημείου καί κατατέθηκαν στεφάνια ἀπό τοὺς προαναφερομένους ἐκπροσώπους τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν. Ἀκολούθησε ἡ μαθητική παρέλαση, ἀρχίζοντας μέ τοὺς τοὺς μαθητές τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καί τοῦ Πανορμιτείου Γυμνασίου καί τῶν Λυκείων τοῦ Νησιοῦ. Τήν παρέλαση ὁλοκλήρωσαν οἱ πρόσκοποι.

Δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας παρουσιάζουμε μιά σύντομη ἱστορική ἀναδρομή τῶν γεγονότων, μέχρι τήν ἡμέρα τῆς ἐνσωματώσεως.

Τά Δωδεκάνησα ἐξαιτίας τῆς γεωγραφικῆς τους θέσεως δέχθηκαν καταστρεπτικές ἐπιδρομές ἀπό πλείστους ἐχθρούς ὅπως τοὺς Πέρσες, τοὺς Σαρακηνούς πειρατές, τοὺς Σταυροφόρους καί τοὺς Τούρκους. Ἀπό τό 1309 περιῆλθαν στήν ἐξουσία τῶν Ἰωαννιτῶν Ἱπποτῶν καί ἔμειναν ὑπό τήν κυριαρχία τοὺς ἕως τό 1522, ὅποτε καταλήφθηκαν ἀπό τοὺς Ὁθωμανοὺς.

Μέ τήν ἔναρξη τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα τοῦ 1821, τά Δωδεκάνησα

έπαναστάτησαν, αλλά τό 1830 έπιστράφηκαν μαζί μέ τή Σάμο στήν Όθωμανική Αύτοκρατορία, μέ άντάλλαγμα τήν Εϋβοια, ή όποία ένσωματώθηκε στό έλεύθερο έλληνικό κράτος.

Ή κατάληψη τών Δωδεκανήσων από τούς Ίταλούς τό 1912 άναπτέρωσε τίς έλπίδες τών κατοίκων τους ότι σύντομα τά νησιά θά ένταχθοϋν στόν έθνικό κορμό. Πράγματι, μέ τή συνθήκη τών Σεβρών (10 Αϋγούστου 1920) τά Δωδεκάνησα παραχωροϋνταν στήν Έλλάδα, μέ έξαίρεση τή Ρόδο, πού θά παρέμενε γιά ένα διάστημα υπό ίταλική διοίκηση. Όμως, ή άτυχής έκβαση τής μικρασιατικής έκστρατείας έδωσε τήν εύκαιρία στους Ίταλούς νά ύπαναχωρήσουν καί μέ τήν άνοδο τοϋ Μουσολίνι προσπάθησαν νά τά έξιταλίσουν.

Μετά τή συνθηκολόγηση τών Ίταλών (1943), κύριοι τών Δωδεκανήσων έγιναν οί Γερμανοί καί μετά τήν παράδοση τής Χιτλερικής Γερμανίας (Μάιος 1945), ή Μεγάλη Βρετανία. Τότε έτέθη τό μέγα έθνικό ζήτημα τής ένσωματώσεως τών Δωδεκανήσων στήν Έλλάδα. Ήταν άπαίτηση τοϋ έλληνικοϋ λαοϋ καί επί αιώνες είχε χυθεί άφθονο έλληνικό αίμα γιά τόν υπέρτατο αυτό σκοπό. Έτσι τό θέμα θά έτίθετο στή Διάσκεψη Ειρήνης τών νικητριών δυνάμεων τοϋ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, πού θά συνερχόταν στό Παρίσι.

Ή Έλλάδα διά τοϋ πρωθυπουργοϋ Κωνσταντίνου Τσαλδάρη διαμήνυσε ότι θά έθετε στό τραπέζι τών διαπραγματεύσεων ως έθνικές διεκδικήσεις τήν πρόσκτηση τής Βορείου Ήπείρου καί τών Δωδεκανήσων, τή διευθέτηση τών έλληνοβουλγαρικών συνόρων, ένω σκόπευε νά θέσει καί τό ζήτημα τής Κύπρου στή Μεγάλη Βρετανία. Από τίς τέσσερις αυτές έθνικές διεκδικήσεις, μόνο τό θέμα τών Δωδεκανήσων εύοδώθηκε, χωρίς δυσκολίες καί περιπλοκές.

Καί τοῦτο, διότι ὁ Στάλιν καί ὁ Τσόρτσιλ, κατά τή διάρκεια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, προσπάθησαν νά δελεάσουν τήν Τουρκία, προσφέροντάς της ὀρισμένα παράκτια νησιά τοῦ Αἰγαίου, προκειμένου νά τήν πείσουν νά λάβει μέρος στόν πόλεμο στό πλευρό τῶν Συμμάχων ἢ τουλάχιστον νά παραμείνει αὐστηρά οὐδέτερη. Ὅμως, σέ μία ἀπρόσμενη στροφή τῆς πολιτικῆς της, ἡ Σοβιετική Ἑνωση συγκατατέθηκε νά ἀποδοθοῦν τά Δωδεκάνησα στή Ἑλλάδα, στή συνεδρίαση τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν πού προετοίμαζε τή Διάσκεψη Εἰρήνης τῶν Παρισίων. Ἔτσι, προτοῦ κάν συνέλθει ἡ Διάσκεψη Εἰρήνης, τό θέμα τῶν Δωδεκανήσων εἶχε λάβει εὐνοϊκή τροπή γιά τήν Ἑλλάδα.

Στίς 10 Φεβρουαρίου 1947 ὑπογράφηκε στό Παρίσι ἡ Συνθήκη Εἰρήνης μέ τήν Ἰταλία, σύμφωνα μέ τήν ὁποία τά Δωδεκάνησα ἀποδίδονταν στήν Ἑλλάδα, ἐνῶ ἡ Ἰταλία ὑποχρεωνόταν σέ ἀποζημίωση ὕψους 105 ἑκατομμυρίων δολαρίων πρός τή χώρα μας.

Ἡ τελετή παράδοσης τῶν Δωδεκανήσων στήν Ἑλλάδα ἀπό τίς βρετανικές ἀρχές ἔγινε στίς 31 Μαρτίου 1947 στή Ρόδο μέσα σέ πανηγυρική ἀτμόσφαιρα. Πρῶτος διοικητής τῶν Δωδεκανήσων ἀνέλαβε ὁ ἀντιναύαρχος Περικλῆς Ἰωαννίδης, μέ πολιτικό σύμβουλο τόν πανεπιστημιακό καί δικαστικό Μιχαήλ Στασινόπουλο, μετέπειτα πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Ἡ ἐπίσημη τελετή τῆς

ένσωμάτωσης έγινε στις 7 Μαρτίου 1948, πρωτοστατούντος του Δημάρχου Ροδίων Δικηγόρου Γαβριήλ Χαρίτου, καταγομένου εκ Σύμης και τό 1955 τά Δωδεκάνησα έγιναν Νομός μέ πρωτεύουσα τήν Ρόδο.

Άκολουθοῦν φωτογραφικά στιγμιότυπα τῶν ἐκδηλώσεων.